

# สารบัญ

จดหมายถึงผู้อ่าน 7

บทนำ : แรงบันดาลใจสู่การลงมือทำ 15

## ส่วนที่หนึ่ง

### จินตนาการ

1 กุ่มเท 39

2 สร้างจินตภาพ 51

## ส่วนที่สอง

### ความคิดสร้างสรรค์

3 มีแรงจูงใจ 77

4 ลงมือทดลอง 93

ส่วนที่สาม  
นวัตกรรม

5	จดจำ	115
6	ตีกรอบใหม่	131

ส่วนที่สี่  
ความเป็นผู้ประกอบการ

7	บากบั่น	155
8	สร้างแรงบันดาลใจ	171
	บทสรุป : จุดสิ้นสุดคือจุดเริ่มต้น	193
	สรุปแบบฝึกหัด	207
	หมายเหตุ	215
	ประวัติผู้เขียน	225

## จดหมายถึงผู้อ่าน

เมื่อสองสามปีก่อนฉันบังเอิญเจอจดหมายที่เขียนถึงตัวเองเมื่อ 30 ปีที่แล้ว ตอนนั้นฉันกำลังรื้อกล่องเก็บจดหมายเก่า ๆ เพื่อหาจดหมายที่เพื่อนสมัยเด็กส่งมาหลังจากที่หนังสือเรื่อง *What I Wish I Knew When I Was 20* ของฉันวางขาย ระหว่างที่ไล่ดูจดหมายแต่ละฉบับ ฉันก็เจอจดหมายที่ฉันเขียนถึงตัวเองตอนใกล้จะมีอายุครบ 20 ปี การอ่านข้อความที่เขียนด้วยลายมือหวัด ๆ บนกระดาษโน้ตแบบมีเส้นนั้นทำให้ฉันทึ่งถึงสมัยที่ตัวเองมีความฝันอันยิ่งใหญ่อยู่มากมาย แต่สิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าความฝันเหล่านั้นก็คือความแคลงใจว่าฉันจะบรรลุความฝันของตัวเองได้อย่างไร ในจดหมายฉบับนั้น ฉันสาธยายด้วยความสะเทือนใจว่าการตั้งศักยภาพของตัวเองออกมาใช้อย่างเต็มที่และการทำความฝันให้เป็นจริงช่างเป็นความท้าทายที่ยากเย็นเหลือเกิน จดหมายฉบับนี้เป็นเครื่องยืนยันอันน่าทึ่งว่าหนังสือที่ฉันเพิ่งตีพิมพ์ในตอนนี้ซึ่งนำเสนอหลักสูตรเร่งรัดในการหาที่ทางของตัวเองบนโลกใบนี้เป็นสิ่งที่ฉันเคยหวังว่าตัวเองจะรู้ตั้งแต่ตอนอายุ 20 ปี โดยข้อความส่วนหนึ่งที่ฉันเขียนไว้ในจดหมายก็คือ

ฉันกำลังจะอายุ 20 ในเดือนหน้า และฉันก็ควรจะทำได้แล้ว  
เป็นผู้เป็นคนได้แล้ว ฉันควรจะเป็นผู้ใหญ่ มีความรับผิดชอบ  
และมีเป้าหมายเสียที ทว่าฉันรู้สึกว่าคุณยังอยู่ห่างไกล  
จากจุดนั้นเหลือเกิน ฉันอยากเป็นคนที่น่าสนใจแต่ตัวฉัน  
ตอนนี้กลับไม่น่าสนใจเลยสักนิด ฉันอยากฉลาดปรวดเปรื่อง  
แต่ฉันไม่ได้เป็นแบบนั้น ฉันอยากเป็นคนประเภทที่ตัวเอง  
อยากคบหาด้วยแต่ดูเหมือนจะไม่มีทางเป็นไปได้เลย...  
เป้าหมายที่ฉันตั้งให้ตัวเองอาจสูงเกินไปจนน่าขัน และฉัน  
ก็ควรหยุดตั้งแต่ตอนนี้แม้จะยังไม่ทันได้เริ่มเลยก็ตาม

จดหมายฉบับนี้ย้ำเตือนให้ฉันเห็นว่าตัวเองมาไกลแค่ไหน จาก  
เด็กอายุ 20 ที่เต็มไปด้วยความวิตกกังวลว่าจะเริ่มเดินทางสู่วัยผู้ใหญ่จาก  
จุดไหนดี กลายมาเป็นผู้ใหญ่ที่เดินไปตามเส้นทางอันแสนทวิคูณก้าวสู่  
อาชีพการงานที่น่าพึงพอใจได้สำเร็จ ในช่วงอายุ 20 ฉันก็เป็นเหมือน  
คนอื่น ๆ อีกนับไม่ถ้วน เราเต็มไปด้วยความกระหายอันแรงกล้าที่จะทำ  
อะไรบางอย่างที่มีความหมาย แต่ขาดความเข้าใจว่าจะใช้ประโยชน์จาก  
แหล่งพลังในตัวเองเพื่อหาหนทางไปสู่เป้าหมายนั้นได้อย่างไร ช่วงเวลา  
30 ปีที่ผ่านมาทำให้ฉันเชื่อว่าการสร้างสะพานเพื่อก้าวไปสู่อนาคตที่ต้องการ  
นั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่สามประการ

องค์ประกอบแรกคือวิธีคิดแบบผู้ประกอบการซึ่งจะทำให้คุณมองว่า  
โลกนี้เต็มไปด้วยโอกาส คุณเลือกได้ว่าจะกำหนดโชคชะตาของตัวเอง  
มองว่าภวส่วนใหญ่นั้นเป็นเพียงคำแนะนำ และอนุญาตให้ตัวเองทำทนาย  
สมมุติฐานต่าง ๆ โดยฉันพูดถึงบทเรียนเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ไว้ในหนังสือ  
เรื่อง *What I Wish I Knew When I Was 20* ว่า

โอกาสอันไม่สิ้นสุดเกิดจากการดึงตัวเองออกจากเขตแดน  
แห่งความสบายใจ เต็มใจที่จะล้มเหลว เมินเฉยต่อความ

เป็นไปได้ทั้งปวง และฉกฉวยทุกโอกาสเพื่อสร้างเรื่อง น่าอัศจรรย์ จริงอยู่ว่าการกระทำเหล่านี้อาจทำให้ชีวิตของคุณยุ่งเหยิงไปบ้าง แต่มันก็จะพาคุณไปยังสถานที่ต่าง ๆ ที่คุณไม่เคยจินตนาการมาก่อน และช่วยให้คุณมองอุปสรรคเป็นโอกาส เห็นสิ่งอื่นใด มันทำให้คุณมั่นใจมากขึ้นเรื่อย ๆ ว่าทุกปัญหาสามารถแก้ไขได้

องค์ประกอบที่สองคือชุดเครื่องมือเฉพาะด้านสำหรับแก้ปัญหา และใช้ประโยชน์จากโอกาสที่คุณพบเจอระหว่างทาง ฉันอธิบายเกี่ยวกับเครื่องมือเหล่านั้นและแนะนำวิธีใช้ประโยชน์จากปัจจัยต่าง ๆ ทั้งที่อยู่ในตัวคุณและสิ่งแวดล้อมรอบตัวเพื่อปลดล็อกเส้นทางสู่การสร้างสรรค์ไว้ในหนังสือเรื่อง *inGenius: A Crash Course on Creativity* ว่า

คุณสามารถลับคมความคิดสร้างสรรค์ได้ด้วยการฝึกสังเกต และเรียนรู้ เชื่อมประสานไอเดีย ตีกรอบปัญหาใหม่ และคิดให้ไกลกว่าคำตอบแรกที่เห็นหรือนึกออก คุณสามารถเพิ่มพูนความคิดสร้างสรรค์ได้ด้วยการสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการแก้ไขปัญหาและคิดไอเดียใหม่ ๆ สร้างทีมที่อุทิศตัวให้กับการคิดค้นนวัตกรรม และบ่มเพาะวัฒนธรรมที่สนับสนุนการทดลอง

ส่วนองค์ประกอบที่สามคือแผนที่ที่ชัดเจนในการเปลี่ยนแรงบันดาลใจให้เป็นการลงมือทำ ซึ่งก็คือหนังสือเล่มนี้ที่คุณกำลังอ่านอยู่

ฉันโชคดีที่มีโอกาสได้สอนทักษะเหล่านี้ให้นักศึกษามหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ในฐานะอาจารย์ของภาควิชาวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาการจัดการ รวมถึงผู้อำนวยการบริหารของหลักสูตรการลงทุนทางเทคโนโลยีแห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดซึ่งเป็นศูนย์กลางด้านความเป็นผู้ประกอบการ

ในสังกัดคณะวิศวกรรมศาสตร์ บทบาทของฉันคือการช่วยให้คนหนุ่มสาวมองเห็นโอกาสต่าง ๆ และเชื่อมั่นมาให้ได้ เป้าหมายของหลักสูตรนี้คือการปลูกฝังทักษะต่าง ๆ ที่จะช่วยให้พวกเขาสร้างอาชีพการงาน สร้างประโยชน์ให้กับองค์กรที่พวกเขาจะเข้าไปทำงานในอนาคต และใช้ชีวิตอย่างมีความสุข โดยสอดแทรกทักษะเหล่านั้นไว้ในการเรียนการสอนตามหลักสูตร โครงการนอกหลักสูตร รวมถึงการอบรมที่เราจัดให้นักศึกษาและคณาจารย์ทั่วโลก คติพจน์ที่อยู่บนผนังอาคารของเราสรุปปรัชญาซึ่งเป็นแก่นของหลักสูตรนี้ได้เป็นอย่างดี นั่นคือ

---

### ผู้ประกอบการทำสิ่งที่เกินระจินตนาการได้ ด้วยสิ่งต่าง ๆ ที่น้อยจนไม่น่าเป็นไปได้

---

เมื่อได้อ่านข้อความนี้คุณก็น่าจะเข้าใจแล้วว่าความเป็นผู้ประกอบการไม่ได้หมายถึงการก่อตั้งบริษัทเท่านั้น แต่หมายถึงการเริ่มต้นอะไรก็ได้! ความเป็นผู้ประกอบการเป็นเรื่องของการสั่งสมความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่จะช่วยให้เรามองว่าปัญหาคือโอกาส รวมทั้งสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อทำให้ไอเดียกลายเป็นความจริง นี่เป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนที่กำลังเริ่มตั้งวงดนตรีหรือวางแผนเที่ยวรอบโลกพอ ๆ กับคนที่กำลังก่อตั้งบริษัท หนังสือเล่มนี้จะนำเสนอกรอบความคิดที่ช่วยทำให้ไอเดียของคุณกลายเป็นความจริง ไม่ว่ามันจะเป็นอะไรก็ตาม

ครั้งนี้ฉันก็จะขอเชิญคุณเข้ามาในชั้นเรียนของฉันที่สแตนฟอร์ด เช่นเดียวกับที่เคยทำในหนังสือเล่มมาก่อน ๆ ฉันเขียนหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาเพื่อกระตุ้นความคิดและการกระทำของคุณ โดยนำเสนอวิธีคิดต่าง ๆ แล้วอธิบายให้คุณเห็นภาพด้วยการบอกเล่าเรื่องราว ประสบการณ์ของตัวเอง และนักศึกษา รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีคิดนั้น ๆ ตัวอย่างจำนวน

มากในหนังสือเล่มนี้มาจากนักคิดสร้างสรรค์และผู้ประกอบการในซิลิคอน-  
วัลเลย์ แต่มันยังมีกรณีศึกษาจากทั่วทุกมุมโลก

ในตอนท้ายของแต่ละบท ฉันจะแนะนำแบบฝึกหัดที่ช่วยให้คุณ  
พัฒนาวิธีคิดที่ฉันพูดถึงในบทนั้น การทำแบบฝึกหัดเหล่านี้เป็นประสบการณ์  
ที่สำคัญมาก เพราะมันจะทำให้คุณเปลี่ยนไอเดียเป็นการกระทำได้  
แบบฝึกหัดบางข้อจะขอให้คุณคิดใคร่ครวญสักสองสามนาที แต่บางข้อ  
ก็จะขอให้คุณวางหนังสือแล้วลงมือทำอะไรสักอย่าง ฉันเชื่ออย่างยิ่งว่าการ  
เรียนรู้เป็นผลจากการลงมือทำประสบการณ์ ถ้าไม่นำไปปฏิบัติจริง สิ่งที่คุณ  
เรียนรู้มากก็จะไม่ติดหนึบอยู่ในหัวคุณ

ฉันตั้งตารอฟังข่าวว่าคุณใช้หนังสือเล่มนี้อย่างไรและแบบฝึกหัด  
ต่าง ๆ กระตุ้นคุณได้ดีแค่ไหน ส่งอีเมลมาคุยกับฉันได้ที่ [tseelig@gmail.com](mailto:tseelig@gmail.com)  
และติดตามฉันได้ที่ทวิตเตอร์ [@tseelig](https://twitter.com/tseelig) นะคะ

ความคิดสร้างสรรค์เจ๋งที่สุด!

ทีนา